

तवचरितमुद्दिश्यास्माकंगुरुणाकृतानि ॥ प्रतिष्ठा आजीवितमितिच्छेदः ॥ काव्यनायकस्यतवजीवितंयावद्यच्छुभाशुभंकर्म तस्यसर्वस्यात्रप्रतिष्ठा निबंधनंवर्ततइत्यर्थः ॥ २७ ॥
हेराजन्स्यसर्वस्य श्रवणाय श्रवणं कर्तुं यद्विबुद्धिः कृता ॥ तदाकर्मांतरे यागप्रयोगविरामसमये क्षणीभूतः सुखीभूतस्तच्छृणु ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति श्रीरामाभि० वा०
उ० चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ सीतापरिग्रहेच्छया दूतमुखेन कर्तव्यांशप्रतिपादनं ॥ राम इति ॥ १ ॥ तस्मिन्गीते तस्मिन्नेवप्रबंधे सीताप्र

कृतानिगुरुणास्माकमृषिणाचरितंतव ॥ प्रतिष्ठाजीवितंयावत्तावत्सर्वस्यवर्तते ॥ २७ ॥ यद्विबुद्धिः कृताराजंछ्रवणायमहारथ ॥ क
र्मांतरेक्षणीभूतस्तच्छृणुष्वसहानुजः ॥ २८ ॥ बाढमित्यब्रवीद्रामस्तौचानुज्ञाप्यराघवौ ॥ प्रहृष्टौजग्मतुःस्थानंयत्रास्तेमुनिपुंगवः
॥ २९ ॥ रामोपिमुनिभिःसार्धंपार्थिवैश्चमहात्मभिः ॥ श्रुत्वातद्गीतिमाधुर्यंकर्मशालामुपागमत् ॥ ३० ॥ शुश्रावतत्ताललयोपपन्नंस
र्गान्वितंसस्वरशब्दयुक्तं ॥ तंत्रीलयव्यंजनयोगयुक्तंकुशीलवाभ्यांपरिगीयमानं ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे श्री० उ० चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥
रामोबहून्यहान्येवतद्गीतंपरमंशुभं ॥ शुश्रावमुनिभिःसार्धंपार्थिवैःसहवानरैः ॥ १ ॥ तस्मिन्गीतेतुविज्ञायसीतापुत्रौकुशीलवौ ॥ त
स्याःपरिषदोमध्येरामोवचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ दूतान्शुद्धसमाचारानाहूयात्ममनीषया ॥ मद्वचोब्रूतगच्छध्वमितोभगवतोतिके ॥ ३ ॥
यदिशुद्धसमाचारायदिवावीतकल्मषा ॥ करोत्विहात्मनःशुद्धिमनुमान्यमहामुनिं ॥ ४ ॥ छंदमुनेश्चविज्ञायसीतायाश्चमनोगतं ॥
प्रत्ययंदातुकामायास्ततःशंसतमेलघु ॥ ५ ॥

सवष्टत्तांतप्रतिपादककाव्यश्रवणेन कुशलवौसीतापुत्रावितिज्ञात्वा ॥ ननुततःपूर्वकस्यचिन्मुखा
दित्यर्थः ॥ २ ॥ हेदूताइतो गच्छध्वं भगवतोतिके गत्वा चैतन्मद्वचोब्रूत ॥ ३ ॥ किंतदित्यत्राह ॥ यदीति ॥ सीतेतिशेषः ॥ शुद्धसमाचारा अनुत्पन्नदोषादिवेति ॥ तपोवनवासेन
विनष्टदोषावेत्यर्थः ॥ महामुनिमनुमान्य तदनुगतिं गृहीत्वेत्यर्थः ॥ ४ ॥ छंदमभिप्रायं प्रत्ययंदातुकामायाः मनोगतं प्रत्ययदानं यदि तदातद्विज्ञाय ततः लघुशीघ्रंमेशंसत ॥ ५ ॥